



**OFRA**

Reformatrische stichting  
voor Ouders en Familie  
Rondom Anders gerichte  
mensen

## Als je kind een homoseksuele relatie aangaat; wat doe je dan als ouder?

**Kinderen, die opgegroeid zijn in een reformatorisch gezin en in hun puberteit ontdekken dat ze anders gericht zijn, kiezen er vaak voor om een liefdesrelatie aan te gaan, met iemand van hetzelfde geslacht. In dat geval levert dat vaak spanningen op binnen het gezin, de kerkelijke gemeente en hun maatschappelijke omgeving. Met deze brochure willen we ouders en familie rondom anders-gerichte-mensen-met-een-relatie advies geven hoe ze zich kunnen verhouden tot hun kind of familielid en diens partner. Vanuit verschillende perspectieven wordt de worsteling beschreven die ouders en hun kinderen vaak doormaken en hoe je met die spanningen Bijbels gemotiveerd kunt omgaan.**

### Waarom is het zo moeilijk?

Wanneer je kind aan jou als ouders verklaart anders gericht te zijn en een relatie te hebben, heb je het als ouders meestal ook niet gemakkelijk. Nog ongemakkelijker wordt het, als andere familieleden of de omgeving erbij betrokken raken en hun mening erover uitspreken; vooral als in die mening afwijzing de boventoon voert. Als ouder kom je dan van twee kanten onder druk te staan. Hoewel je zelf wellicht er nog helemaal niet aan toe bent om de relatie van je anders gerichte kind een plaats te geven, voel je tegelijk de drang om je kind tegenover anderen te verdedigen. Het blijft immers je kind.

Dat is vergelijkbaar met de situatie, als je kind iets doet wat maatschappelijke afkeuring opwekt. Je komt dan gemakkelijk in een loyaliteitsconflict. Dat loyaliteitsconflict kent vele aspecten. Zeker voor reformatorische ouders kan dat tot een onontwarbare knoop leiden. In deze paragraaf willen we verschillende spanningen benoemen. Misschien herken je die bij jezelf.

### Kerk tegenover Wereld

Nog niet zo lang geleden werden homoseksualiteit en het hebben van een homoseksuele relatie altijd gezien als een uiting van een wereld waarmee reformatorische christenen niets te maken hadden. Homoseksualiteit hoorde bij 'de wereld' en niet bij 'de kerk, dus niet bij 'ons'. Het gevolg is vaak dat homoseksuele mensen (met een relatie) de kerk verlaten, waarin ze zijn opgegroeid. Meestal is het voor ouders niet te begrijpen, laat staan te accepteren, dat hun anders gerichte kind, de relatie met de familie en met de kerk op het spel zet. Zo'n kind kiest blijkbaar met opzet voor de 'wereld' en neemt bewust afstand van de kerk en 'thuis'. Je kind is blijkbaar welkom in die wereld, want daar is de discussie over homoseksuele relaties meestal een al lang gepasseerd station. Daar worden ze geaccepteerd zoals ze zijn, maar van thuis raken ze vervreemd. Het is daarom moeilijk voor ouders om voor het gedrag van je kind begrip te hebben. Laat staan om begrip te vragen voor je kind van mensen uit je eigen kring. Ook al vind je de keuzes van je kind niet goed, het blijft toch je kind.



**OFRA**

Reformatrische stichting  
voor Ouders en Familie  
Rondom Anders gerichte  
mensen

## Traditie tegenover Moderniteit

Over het algemeen hebben mensen, die heel hun leven willen inrichten naar de geboden van God, de reputatie traditioneel te zijn. Ze vormen hun mening op grond van de Bijbel en op belijdenissen, die eeuwen geleden werden geschreven. Hun handel en wandel worden door vele mensen in de samenleving voor ouderwets versleten. Dit anders zijn, ook wel vreemdelingschap genoemd, levert spanningen op. Weliswaar wordt die spanning veel minder ervaren als het gaat om verwerving van kennis, rijkdom en bezit, om ondernemerschap, industrialisatie, financiering, het gebruik van moderne technologie, media en materiaal of om deelname aan politiek en het publieke terrein. Maar reformatrische opvattingen rondom sport, cultuur, godsdienstvrijheid, zondagsbesteding, abortus, euthanasie, de verhouding tussen man en vrouw, gezinsvorming, huwelijk en seksualiteit wijken steeds meer af van wat in de maatschappij als algemeen gangbaar geldt. Het vasthouden aan de Bijbelse normen en waarden staat steeds meer op gespannen voet met het verlichte denken van deze eeuw en de acceptatie van de moderniteit. Het hebben van een homoseksuele relatie hoort duidelijk bij dat verlichte denken en de moderniteit en het botst met de traditionele opvatting over huwelijk, relaties en seksualiteit. Wanneer je kind een relatie aangaat met iemand van hetzelfde geslacht, is het alsof hij/zij overgaat naar een andere wereld. Die vervreemding doet pijn, omdat je kennelijk niet langer van gedeelde waarden en normen uitgaat. Wat heb je verkeerd gedaan? Dat doet pijn, want het blijft toch je kind.

## Heiligheid tegenover Veiligheid

Reformatrische Christenen belijden dat ze niet beter zijn dan andere mensen, maar dat ze wel beter weten. God heeft in Zijn Woord duidelijk gemaakt wat Hem aangenaam is en waarvan Hij gruwet. Leven naar Zijn Woord betekent dat je je leven inricht naar de normen, die daarin staan beschreven. In de Bijbel wordt de homoseksuele gemeenschap een gruwel in Gods ogen genoemd<sup>1</sup>. Zij past dus niet in een heilig leven, maar wordt genoemd in een serie van activiteiten, die als zonde gelden. Mensen die zonden bedrijven, veroorzaken onheiligheid in hun omgeving. Heilig leven motiveert christenen om afstand te nemen van de zonde en van de zondaar die aan de zonde vast houdt. Dat afstand nemen veroorzaakt tegelijk een gevoel van verwijdering, afwijzing en onveiligheid, bij mensen die in een liefdesrelatie leven met iemand van hetzelfde geslacht. Voor betrokken ouders is er dus een spanningsveld tussen heiligheid (afstand nemen) en veiligheid (nabijheid ervaren). Als het goed is, wil je geen verwijdering met je kind, maar ook geen acceptatie van iets wat de Bijbel zonde noemt. Heiligheid vraagt uitsluiting en veiligheid wil insluiting. Hoe ga je daar mee om, want het blijft toch je kind.

---

<sup>1</sup> Bijvoorbeeld in Leviticus 18 en Romeinen 1



**OFRA**

Reformatische stichting  
voor Ouders en Familie  
Rondom Anders gerichte  
mensen

## Afkeer tegenover Liefde

Voor heteroseksueel gerichte personen is het vaak moeilijk voor te stellen, om verliefd te zijn op een persoon van hetzelfde geslacht. De Bijbel spreekt van onnatuurlijke liefde. Bij een heteroman kan de gedachte aan intieme liefdesuitingen met een andere man gevoelens van afkeer (aversie) oproepen. Hetzelfde geldt voor heterovrouwen bij de gedachte aan een lesbische relatie. Voor ouders van een homoseksueel kind is het daarom vaak lastig om zich voor te stellen, dat hun kind anders naar personen van hetzelfde geslacht kijkt dan zichzelf. Dat voor een homoseksuele persoon een heterorelatie niet aantrekkelijk is, kun je als ouder wellicht nog begrijpen, maar het is moeilijker om je in te leven in de verlangens van je homoseksuele kind. Deze aversie strijdt met de liefde, die je voor je kind voelt. Want ondanks aversie, het blijft toch je kind.

## Anders gericht tegenover dezelfde rechten

Het homohuwelijk is een ander aspect, dat voor spanning kan zorgen als ouders de relatie van hun anders gerichte kind niet kunnen accepteren. Nederland was het eerste land ter wereld, waar het homohuwelijk in de wet verankerd werd. Al eeuwenlang houden christenen wereldwijd vast aan de Bijbelse boodschap, dat het huwelijk is bedoeld als levenslange, monogame en exclusieve relatie tussen een man en een vrouw. Dat sluit een huwelijk tussen mensen van hetzelfde geslacht dus uit. Het homohuwelijk maakt aanspraken op rechten, die volgens de Bijbel alleen voor man en vrouw in een huwelijk zijn bedoeld. Aan de ene kant zegt je kind, als het wil trouwen, dat het anders is, terwijl het toch dezelfde rechten wil als mensen die niet anders gericht zijn. Ouders kunnen dat als heel inconsequent ervaren. Maar ondanks die inconsequentie, het blijft toch je kind.

## Relatievorming tegenover Celibaat

Bijbelgetrouwe christenen zien, naast een heteroseksueel huwelijk, het celibaat als enige geoorloofde leefwijze voor homoseksuele mensen. De intieme seksuele omgang met elkaar is voorbehouden aan twee mensen van verschillend geslacht, binnen het huwelijk. Steeds meer anders gerichte mensen zijn het daar niet mee eens. De Bijbelteksten, die vaak worden gebruikt om een homoseksuele relatie op grond van de Bijbel te verdedigen, staan in Genesis 2:18, waar de Heere God zegt dat het niet goed is dat de mens alleen is en daarom maakt Hij een gepaste hulp voor hem. En in 1 Kor 7:9 zegt Paulus dat het beter is, voor wie de gave van onthouding (celibatair leven) niet heeft, om te trouwen dan om te branden (van verlangen naar intimiteit). Toch doet het pijn als je kind een homoseksuele relatie wil of heeft, ook al gun je ze als ouders wel een 'relatie in liefde en trouw', want het blijft toch je kind.

## Schuld tegenover Vergeving

Als het goed is, zijn we als mensen op onze Schepper gericht. Dan gaat ons verlangen uit naar God. Dan leven we vanuit de dankbaarheid voor Zijn verlossing in Christus Jezus. Als we eerlijk zijn, beleven we dat vaak niet zo. Dan merken we hoe gericht we zijn op het hier en



**OFRA**

Reformatrische stichting  
voor Ouders en Familie  
Rondom Anders gerichte  
mensen

nu, op bezit en genot. Dan zijn we ook 'anders-gericht' dan we moeten zijn. Vanuit Gods perspectief gezien zijn alle mensen in die zin anders gericht, verkeerd geaard. We zoeken primair onszelf en niet de ander, laat staan onze Schepper. Als we ons dat realiseren, kunnen we als ouders milder naar onze kinderen kijken. Dan kunnen we met hen meelijden, als ze het moeilijk hebben met hun geaardheid. Als het goed is kennen wij die strijd met onze zondige geaardheid allemaal voor Gods gezicht. We missen allen Zijn beeld en Zijn heerlijkheid. We moeten allen leven van vergeving. Zijn hetero's dus echt zo veel anders dan homo's? En leeft het verlangen naar acceptatie, geborgenheid en intimiteit niet bij elk mens, bij homo's evengoed als bij hetero's? Wie zichzelf als ouder ziet in het licht van wat God van ons mag verwachten, zal zich als hetero niet heiliger voelen. Wel mogen we elkaars lasten dragen en zo de wet van Christus vervullen. (Gal.6:2 en 1 Joh. 7: 8 en 9)

### Wel of niet ontvangen van een partner?

Op de vraag of en wanneer je de partner van je kind bij jou thuis laat komen, is geen algemeen geldend antwoord te geven. Het pasklare antwoord hangt van veel factoren af. Het allerbelangrijkste is: Neem geen overhaaste stappen, maar vraag aan je kind om voldoende tijd, zodat je weloverwogen kunt beslissen. Je kunt duidelijk maken, dat je begrijpt dat de partner voor je kind een erg belangrijke persoon in zijn/haar leven is, maar dat je nog niet onmiddellijk aan een ontmoeting toe bent.

In de afweging vooraf kunnen de volgende vragen naar voren komen.

- Wie is de partner?
- Komt hij/zij uit een kerkelijk milieu?
- Begrijpen je kind en de partner de pijn en de moeite die ouders, op grond van Gods Woord, hebben met een eventuele relatie? Is gesprek hierover mogelijk?
- In hoeverre zijn ze bereid om daar rekening mee te houden?

Eventueel kan het helpen om elkaar eerst in een neutrale omgeving te ontmoeten. Als er sprake is van regelmatige ontmoetingen spelen, afhankelijk van de situatie in het gezin, de volgende overwegingen een rol:

- Zijn er nog andere (kleine) kinderen thuis?
- Hoe is de relatie met de broers en zussen?
- Woont je kind zelfstandig of woont het samen?

Woont je kind nog thuis en brengt hij of zij vrienden of vriendinnen mee naar huis, dan is het volkomen normaal om duidelijke afspraken te maken over uitingen van intimiteit in gezelschap en het wel of niet afgezonderd samen zijn. Dat geldt dus ook als er een partner mee naar huis komt.

Gaat je kind trouwen, dan roept de uitnodiging voor de huwelijksdag van je homoseksuele kind meestal opnieuw allerlei vragen op. In de praktijk leiden zowel het afwijzen als het



**OFRA**

Reformatrische stichting  
voor Ouders en Familie  
Rondom Anders gerichte  
mensen

aanvaarden van die uitnodiging tot spanningen. De uitnodiging tot het bijwonen van een officiële gelegenheid, die gezien de relatie essentieel, maar gezien de inhoud minder wenselijk is, komt op meerdere terreinen van het leven voor. Vaak is er dan geen standaard recept voor ja of nee, waarmee iedereen tevreden is. Belangrijk is dan om je keuze, voor het wel of niet aanvaarden van je uitnodiging, in harmonie met je geweten en met elkaar als ouders te maken. Zoals alle belangrijke zaken in het leven, mag en moet dit een plaats krijgen in het gebed.

Die liefdevolle voorzichtigheid is ook geboden ten aanzien van het aanvaarden van kinderen, die binnen de relatie geadopteerd of geboren worden. Afhankelijk van de situatie zijn het zelfs je eigen kleinkinderen. De vraag of je in liefde met hen mag en moet omgaan is moeilijk met nee te beantwoorden. Het is belangrijk, dat ze in jou als opa en oma iets van Gods liefde kunnen zien.

Bedenk bij al die vragen steeds dat je kind volwassen is en verantwoordelijkheid moet nemen voor zijn/haar eigen leven. Je kunt het met bepaalde levenskeuzes en situaties oneens zijn, maar aanvaard dat je kind een eigen verantwoordelijkheid heeft. Dat geldt ook voor de keuze tussen celibatair leven of relatievorming. Soms mag en moet je dingen gewoon aanvaarden, ook al dragen ze jouw goedkeuring niet. Ook hier geldt, dat we wijsheid van Boven nodig hebben om te onderscheiden tussen wat we kunnen, mogen of moeten veranderen en dat wat we alleen kunnen aanvaarden.

Ga daarover, als het even kan, ook als familie het gesprek met elkaar aan en kijk hoe ieder er tegenover staat, indien mogelijk in een groepsgesprek. Luister vooral en forceer niets. Leg duidelijk, maar ook bewogen, uit hoe de standpunten liggen en houd de deuren van je huis en van je hart voor al je kinderen altijd open. En bovenal: blijf altijd voor je kinderen bidden.

Je kunt ten slotte het beste naast je kind gaan staan en erkennen dat ieder mens een verlangen heeft naar liefde en intimiteit. De grote opgave in het leven is om daar persoonlijk invulling aan te geven op een manier, die overeenkomt met Gods Woord. De Heere heeft het huwelijk alleen voor een man en vrouw ingesteld. Ouders en hun kinderen mogen hun hulp en verwachting op de Heere stellen, die alles in het leven kan vervullen met Zichzelf. "Welzalig hij die al zijn kracht, en hulp alleen van U verwacht. Die kiest de wel gebaande wegen".